

Príloha A

1. EURÓPSKA KONFERENCIA MINISTROV ZODPOVEDNÝCH ZA MÉDIÁ A NOVÉ KOMUNIKAČNÉ SLUŽBY (28. – 29. 5. 2009, REYKJAVÍK)

Rezolúcia „Smerom k novému pohľadu na médiá“

Ministri štátov zúčastnených na 1. Európskej konferencii ministrov zodpovedných za médiá a nové komunikačné služby, ktorá sa konala v dňoch 28. a 29. mája 2009 v Reykjavíku, prijali nasledujúcu rezolúciu:

Účel médií a masovokomunikačných služieb mediálneho typu ako taký sa nemení, zmeny sa netýkajú poskytovania ani rozširovania informácií, analýz, komentárov, názorov ani zábavy určených širokej verejnosti. Podstatné ciele tiež zostávajú porovnateľné: poskytovanie správ, informácií alebo prístupu k informáciám; vytváranie verejnej agendy, oživovanie verejnej debaty alebo tvarovanie verejnej mienky, prispievanie k rozvoju alebo presadzovanie špecifických hodnôt, zabávanie; či vytváranie príjmov alebo najčastejšie, kombinácia všetkých spomínaných prvkov.

Obsah sám však prechádza vývojom vzhľadom na spôsoby zhromažďovania informácií a jeho vytvárania, rozširovania alebo distribuovania, vyhľadávania, výberu a prijímania. Je to podmienené jednak technickými dôvodmi súvisiacimi s použitými komunikačnými platformami a jednak prezentáciou obsahu, ktorá ponúka vnímanie širšieho výberu a interakcie. Z pohľadu príjmov boli vytvorené nové obchodné modely, ktoré združujú činnosti generujúce príjmy s rozširovaním obsahu masovokomunikačnými prostriedkami. Tento vývoj si vyžaduje hĺbkovú analýzu nášho chápania médií, vrátane kritérií a predpokladov, ktoré zdôrazňujú jeho pochopenie. Vzhľadom na to by bolo vhodné preskúmať chápanie médií a v prípade potreby, zrevidovať ich koncepciu. Umožnilo by to stanovenie kritérií na odlíšenie médií a služieb mediálneho typu od nových druhov osobnej komunikácie, ktoré nemajú charakteristické črty masovej komunikácie, alebo súvisiacich obchodných činností.

Základné práva a slobody spoločne s ďalšími hodnotami a normami Rady Európy, najmä právo na slobodu prejavu a informácií a z neho prirodzene vyplývajúcu slobodu médií, je nevyhnutné chrániť a podporovať bez ohľadu na zmeny na mediálnej scéne a v službách mediálneho typu. Sloboda prejavu a informácií so sebou prináša aj určité povinnosti a zodpovednosť a v niektorých nevyhnutných prípadoch sa aj v demokratickej spoločnosti musí podriaďovať obmedzeniam stanoveným zákonom. Všetci mediálni poskytovatelia aj poskytovatelia služieb mediálneho typu teda musia rešpektovať isté hranice a byť dostatočne informovaní o svojich povinnostiach.

V rámci medzivládnej spolupráce by Rada Európy mala zvážiť rozsah, v akom sa vzťahujú alebo v akom by sa mali vzťahovať požiadavky na dodržiavanie žurnalistickej profesionálnosti, redakčnej nezávislosti a zodpovednosti aj na poskytovateľov nových služieb a služieb mediálneho typu. V prípade potreby by mala poskytnúť aj usmernenia o spôsoboch uplatňovania týchto noriem vo vzťahu k poskytovateľom nových služieb a obchodných činností. Všeobecne by sa mala zaoberať otázkou, či a ako by sa normy Rady Európy, ktoré boli vytvorené pre tradičné formy masovej komunikácie, mali vzťahovať aj na nové služby a ich poskytovateľov. Možno bude potrebné ich prispôbiť alebo vytvoriť pre poskytovateľov nových služieb mediálneho typu normy úplne nové.

V tradičných médiách by kľúčovým prvkom zabezpečenia súladu s normami mala byť samoregulácia za súčasného rešpektovania redakčnej nezávislosti. V prípade potreby môže samoreguláciu podporiť koregulácia. Vzhľadom na to, že regulácia je istým druhom zásahu, mali by sa na ňu vzťahovať obmedzenia a podmienky stanovené v Európskom dohovore o ľudských právach a v relevantnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva a mala by vyhovovať testom, ktoré tieto právne úpravy stanovujú. Regulačné mechanizmy alebo mechanizmy zodpovednosti médií alebo služieb mediálneho typu, či už samoregulačné alebo koregulačné, alebo prípadne iniciované štátom, musia byť účinné, transparentné, nezávislé a zodpovedné. Rada Európy by mala preskúmať možnosti zlepšenia fungovania týchto mechanizmov a zaoberať sa najmä spôsobom

zlepšenia prístupu k týmto mechanizmom pre osoby alebo skupiny, ktoré sa domnievajú, že médiá alebo poskytovatelia služieb mediálneho typu porušili ich práva.

Prístup so zameraním na ľudí si tiež vyžaduje, aby jednotlivci mali možnosť uplatňovať svoje práva na slobodu prejavu a informácií a používať nové komunikačné služby na účasť na spoločenskom, politickom, kultúrnom a hospodárskom živote, ale robiť to tak, aby zároveň rešpektovali ľudskú dôstojnosť a neporušovali práva druhých. Rada Európy by mala po porade a v spolupráci s príslušnými aktérmi poskytnúť členským štátom usmernenia, ukazovatele a nástroje pre médiá a poskytovateľov masovokomunikačných služieb mediálneho typu, ktoré umožnia jednotlivcom vyhľadávať, tvoriť a distribuovať informácie bez toho, aby sa obávali zásahu do svojej vlastnej ľudskej dôstojnosti alebo práv. Je potrebné zaoberať sa aj otázkou, v akom pomere by mali byť rozdelené práva a povinnosti v konkrétnych prípadoch medzi tvorcu obsahu a distribútora alebo poskytovateľa služby.

Za základ je v tomto kontexte potrebné považovať mediálnu gramotnosť. Zvlášť významné je jej chápanie ako nástroja na optimalizáciu pochopenia, kritického myslenia, občianstva, tvorivosti a kritického mediálneho povedomia detí a mládeže. Kľúčovou úlohou je vybudovať v nich pocit zodpovednosti za obsah, ktorý vytvoria, používajú a distribuujú. Členské štáty budú zároveň musieť riešiť aj hrozby súvisiace s dôstojnosťou detí, ich bezpečnosťou a ochranou súkromia, a konkrétne aj otázku odstraňovania obsahu vytvoreného alebo umiestneného deťmi a mladými ľuďmi na internet, ktorý ohrozuje ich dôstojnosť, bezpečnosť a súkromie alebo z nich v súčasnosti alebo v ich neskoršom živote robí iným spôsobom zraniteľných.

Je potrebné zaoberať sa aj otázkou, či a v akom rozsahu zasahuje do práv na slobodu prejavu a informácií alebo iných základných práv jednotlivcov zadržiavanie údajov, spracovávanie osobných údajov, profilové techniky a prax. Na ochranu práv používateľov by mali byť vytvorené vhodné usmernenia.

Je nevyhnutné zaručiť pluralitu informačných zdrojov, médií a služieb mediálneho typu. V dôsledku mediálnej koncentrácie, nedostatočnej rozmanitosti a pluralizmu, manipulačného informovania, nových foriem združovania obsahu, riadenia a usmerňovania toku obsahu a nevyhovujúcej alebo obmedzenej konektivity, či neprístupnosti široko-pásmových služieb môže byť negatívne ovplyvnené právo jednotlivcov na prístup k informáciám alebo dokonca ohrozená demokracia negatívnym a zásadným rozvratom trhu. Je potrebné navrhnuť opatrenia na riešenie týchto rizík. Časť odpovede sa skrýva v uznaní hodnoty internetu ako verejnej služby a s tým spojenou zodpovednosťou štátov.

Ďalším významným prvkom zabezpečenia prístupu k dôveryhodným zdrojom informácií sú skutočne nezávislé a primerane financované verejnoprávne médiá. V súčasnosti neponúkajú všetky členské štáty Rady Európy verejnoprávne médiá schopné pritiahnúť celé spektrum zložiek spoločnosti a prispievať tak k plnej účasti jednotlivcov na politickom, spoločenskom a kultúrnom živote. Rozvíjanie úlohy verejnoprávných médií si bude pravdepodobne vyžadovať aj vyčlenenie rozpočtových prostriedkov na najnovšie mediálne služby a technológie. Bude potrebné preskúmať i úpravu výdavkov na verejnoprávne médiá a informačné služby. Rada Európy by mohla v rámci týchto snáh poslúžiť ako fórum pre diskusiu a tam, kde by to bolo vhodné, navrhnuť usmernenia o spôsobe plnenia povinností verejnoprávných médií, vrátane inovatívnych prístupov k riadeniu.

Preto ministri:

- *potvrdzujú* význam hodnôt, princípov a noriem Rady Európy pre médiá a aktérov mediálneho typu, fungujúcich v rámci vyvíjajúcej sa scény mediálnych služieb, informačných a komunikačných technológií, a potrebu zaoberať sa otázkou prispôsobenia existujúcich a/alebo vypracovania nových noriem alebo regulačných rámcov,
- *súhlasia*, že v úzkej spolupráci s mediálnymi odborníkmi, predovšetkým žurnalistami, sa budú zaoberať ich úlohami a zodpovednosťou v kontexte médií alebo poskytovania služieb mediálneho typu v nových informačných a komunikačných prostrediach,
- *opätovne potvrdzujú* svoju podporu technologicky neutrálnych verejnoprávných médií, vrátane verejnoprávneho vysielania, ktoré budú požívať plnú redakčnú nezávislosť a inštitucionálnu autonómiu,
- *opätovne potvrdzujú* význam ochrany autorských práv a z pohľadu ochrany a podpory slobody vyjadrovania a informácií si uvedomujú potrebu ďalšieho skúmania, v úzkej

- spolupráci s príslušnými aktérmi, otázok súvisiacich s používaním autorsky chráneného materiálu a využívaním obsahu generovaného užívateľom službami mediálneho typu,
- *zaväzujú sa*, že budú naďalej rezolútne podporovať štandardizačné snahy Rady Európy v oblasti slobody prejavu a informácií a slobody médií a poskytovať jej politickú podporu, aby bolo zaručené rešpektovanie týchto slobôd ako ľudských práv jednotlivcov a základnej súčasti demokratickej spoločnosti,
 - *vedomujú si* potrebu zdôrazniť v procese tvorby noriem pre médiá a služby mediálneho typu zabezpečenie dodržiavania práv detí a mládeže a ďalších skupín so špeciálnymi potrebami alebo charakteristikami,
 - *uznávajú* potrebu podpory zavádzania a dodržiavania noriem Rady Európy týkajúcich sa slobody vyjadrovania a informácií a slobody médií, a pozitívny vplyv, ktoré by takéto snahy mohli mať v nových informačných a komunikačných prostrediach,
 - *opätovne vyslovujú podporu* krokom, v kontexte Rady Európy, zameraným na zvýšenie mediálnej gramotnosti užívateľov, aby boli schopní vyjadrovať sa informovať takým spôsobom, ktorý z nich robí kritických, kompetentných a zodpovedných užívateľov médií a služieb mediálneho typu,
 - *uznávajú*, že je potrebné zachovať si bdelosť voči rizikám súvisiacim so silnou koncentráciou médií a masovokomunikačnými službami mediálneho typu, ako aj úlohou týchto služieb, vrátane verejnoprávnych a komunitných médií, v nadväzovaní a udržiavaní medzikultúrneho dialógu a podpore tolerancie v multikultúrnych spoločnostiach,
 - *prijímajú* nasledujúci Akčný plán a žiadajú Výbor ministrov Rady Európy, aby uskutočnil všetky potrebné kroky na podporu jeho zavedenia, s prihliadnutím na to, že je pokračovaním práce vykonanej na základe záverov predchádzajúcej Európskej konferencie ministrov o masmediálnej politike.

Akčný plán

I. Nový pohľad na médiá a jeho dôsledky

- Preveriť, či v nových informačných a komunikačných prostrediach aj naďalej platí doterajšie chápanie podstaty mediálnych a masovokomunikačných služieb. V prípade potreby vypracovať politický dokument, ktorý preskúma samotnú koncepciu a zaradí do nej relevantné nové médiá a masovokomunikačné služby mediálneho typu a ich poskytovateľov.
- S prihliadnutím na výsledky vyplývajúce z predošlého bodu, stanoviť kritériá na rozlišovanie médií a služieb mediálneho typu a iných foriem osobnej komunikácie.
- Preveriť, či a ako sa požiadavky na žurnalistickú profesionalitu, redakčnú nezávislosť a zodpovednosť vzťahujú alebo mali vzťahovať na prevádzkovateľov nových médií alebo masovokomunikačných služieb mediálneho typu a poskytovateľov týchto služieb.
- Po porade s relevantnými aktérmi preveriť potrebu, spôsoby (napr. samoregulácia, koregulácia alebo regulácia) a predmet regulačných činností potrebných na zabezpečenie dodržiavania hodnôt Rady Európy v rámci nových médií a masovo-komunikačných služieb mediálneho typu. Ak je to vhodné, poskytnúť usmernenia na ich uplatnenie v rámci existujúcich noriem Rady Európy.

II. Verejná služba

- Venovať sa podpore úlohy verejnoprávnych médií v demokratickej spoločnosti. Konkrétne, preskúmať spôsoby sprístupnenia dôveryhodných rozmanitých a pluralistických médií a služieb mediálneho typu čo najširšej verejnosti, vrátane mládeže, s prihliadnutím na spôsob, akým sa informácie a médiá alebo služby mediálneho typu vyhľadávajú a získavajú, a na výzvy spojené so získavaním kvalitného a dôveryhodného obsahu.
- V tejto súvislosti preskúmať, a ak to bude vhodné, vypracovať politický dokument s usmerneniami pre členské štáty o prístupoch k správe a riadeniu verejnoprávnych médií, ktoré prispejú k dosiahnutiu jeho cieľov. Pri tejto príležitosti by sa dalo zauvažovať aj nad ďalšími (organizačnými, finančnými a technickými) črtami verejnoprávnych médií a služieb mediálneho typu.
- Pokračovať v rozvíjaní chápania hodnoty internetu ako verejnej služby. V tomto kontexte preskúmať rozsah, v akom by mal byť vytvorený priestor na všeobecné sprístupnenie

internetu ako súčasť verejných služieb členských štátov. Toto môže zahŕňať politiky riešenia zlyhania trhu, kedy trhové sily nebudú schopné splniť všetky legitímne potreby alebo snahy, ako v zmysle infraštruktúry, tak i rozsahu a kvality dostupného obsahu a služieb.

III. Jednotlivec a médiá a masovokomunikačné služby mediálneho typu

- Preveriť ako novšie alebo objavujúce sa spôsoby masového rozširovania a prístupu k obsahu a s tým spojené zadržiavanie, spracovávanie a využívanie údajov ovplyvňuje práva chránené článkom 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach. V prípade potreby usmerniť členské štáty, ako posilniť ochranu týchto práv.
- Preveriť, ako sa môže zmeniť štatút a práva tvorcov a poskytovateľov obsahu, najmä v prípade, ak iní aktéri pridružia tento obsah do vlastných médií alebo služieb mediálneho typu alebo činností generujúcich príjmy (napr. priradením reklamy) v masovokomunikačnom prostredí. V prípade potreby vypracovať usmernenia k tejto otázke, vrátane usmernení o právnej kontrole tvorcov a poskytovateľov nad ich obsahom a zodpovednosti za obsah (napr. ak sa s plošným rozšírením obsahu spája právna zodpovednosť).
- Podporiť úvahu nad možnými prostriedkami na zabezpečenie účinného, transparentného a zodpovedného fungovania a prevádzky orgánov a postupov na riešenie sťažností súvisiacich s médiami a masovokomunikačnými službami mediálneho typu.
- Pokračovať v snahách o zvýšenie mediálnej gramotnosti s cieľom vychovávať z užívateľov, tvorcov a distribútorov obsahu (najmä detí a mládeže) zodpovedných, informovaných a kritických účastníkov informačnej spoločnosti. Primeraná pozornosť by sa mala venovať neformálnemu vzdelávaniu, ako aj úlohe samotných médií.
- Pokračovať v riešení ďalších výziev ovplyvňujúcich právo jednotlivcov (najmä detí a mládeže) na slobodu prejavu a informácií, súkromie a ďalšie základné práva, ich dôstojnosť a bezpečnosť na internete. Obzvlášť skúmať možnosti odstraňovania obsahu vytvoreného alebo uverejneného deťmi na internete. Venovať sa normotvornej činnosti v oblasti spracovania osobných údajov a techník alebo praxe profilovania, skúmať spoločné normy súkromných nastavení a preveriť hrozby, ktoré by mohli vziť zo systémov zameraných na identifikáciu a sledovanie objektov. Po porade s relevantnými subjektmi navrhnuť vhodné usmernenia, ukazovatele a nástroje na ochranu práv užívateľov.
- Preskúmať otázku možného využívania novších alebo objavujúcich sa masovokomunikačných služieb na skryté, podprahové alebo iným spôsobom manipulačné ovplyvňovanie mienky a spotreby rozličných skupín spoločnosti, s prihliadnutím na články 8 a 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach a skúmať spôsoby ochrany užívateľov alebo verejnosti pred takýmto konaním.

Zdroj: *1. Európska konferencia ministrov zodpovedných za médiá a nové komunikačné služby: Nový pohľad na médiá?* 2009. [online]. Reykjavik: 29. 5. 2009. [cit. 14. 12. 2009]. Dostupné na internete: <<http://www.culture.gov.sk/media-audiovizia/europska-konferencia-ministrov-island-maj-2009-novy-pohlad-na-media>>

Príloha B

NÁVRH DEKLARÁCIE NR SR O OCHRANE A ZABEZPEČENÍ ROZVOJA MEDIÁLNEHO PROSTREDIA

Materiál č. UV-2487/2001 z rokovania Vlády SR č. 151/2001 z 11. 4. 2001

Predkladacia správa

Návrh Deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky predkladá Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky v súlade s plánom práce vlády Slovenskej republiky na rok 2001.

Každý kultúrny a demokratický štát deklaruje svoj vzťah k mediálnemu prostrediu, formuluje a formuje stratégiu jeho rozvoja a zabezpečuje slobodu a rôznorodosť názorov a informácií šírených prostriedkami verejnej komunikácie.

Slovenská republika v uplynulom desaťročí formovala svoj vzťah k mediálnemu prostrediu jednak čiastkovými právnymi úpravami a jednak prihlásením sa k európskym konvenciám a smerniciam o ochrane ľudských práv a o rozvoji mediálneho prostredia (najmä Európsky dohovor o ľudských právach, Smernica č. 97/36/EEC, ktorou sa mení znenie Smernice č. 89/552/EHS o koordinácii niektorých zákonných ustanovení, regulatívnych opatrení, či administratívnych postupov členských štátov, vzťahujúcich sa na aktivity v oblasti televízneho vysielania, všeobecne známa pod názvom "Televízia bez hraníc", ktorá je modelovou normou pre aproximačný proces v audiovizuálnej sfére, ďalej rezolúcia Rady a vládnych predstaviteľov členských štátov o verejnoprávnom vysielaní č. 1999/C/30/01, odporúčanie Rady č. R (96) 10 o ustanoveniach zaručujúcich nezávislosť vysielacích organizácií verejnej služby, závery 6. ministerskej konferencie Rady Európy o mediálnej politike a ďalšie).

Mediálna politika štátu je nepretržitý proces vytvárania a uplatňovania súboru zámerov a opatrení s cieľom zabezpečiť slobodu názoru a informácií, trvalo udržateľný rozvoj mediálneho prostredia, vyváženosť a rôznorodosť obsahu médií a vytvárať podmienky na uplatňovanie nových technológií.

Výrazom mediálnej politiky štátu a jeho vzťahu k mediálnemu prostrediu sú jednak všeobecné zásady, sformulované v návrhu deklarácie, a jednak jednotlivé právne predpisy upravujúce postavenie, pôsobenie, práva a povinnosti vlastníkov či správcov médií aj tvorcov obsahu.

Návrh deklarácie sa predkladá v súlade s objektívnou potrebou stanoviť základný a stabilný rámec dlhodobého rozvoja mediálneho prostredia Slovenskej republiky v nadväznosti na jeho potreby aj v súlade so smerovaním jeho právneho a technického zázemia v medzinárodných súvislostiach.

Právna forma deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky je vhodným vyjadrením dôležitosti mediálneho prostredia pre rozvoj demokracie aj spoločnosti a zároveň záväzným východiskom pre ďalšie právne a podporné opatrenia štátu zamerané na rozvoj mediálneho prostredia.

Návrh deklarácie prešiel medzirezortným pripomienkovým konaním a vznesené opodstatnené pripomienky boli zapracované do predkladaného znenia návrhu deklarácie. Návrh prerokovali a odporučili na ďalšie konanie aj Rada ministra kultúry pre masmédiá a Kolégium ministra kultúry. Návrh sa predkladá bez rozporov.

Predkladaný návrh deklarácie neupravuje vzťahy hospodárskeho a sociálneho partnerstva podľa § 3 zákona č. 106/1999 Z. z. o hospodárskom a sociálnom partnerstve.

Predkladaný návrh deklarácie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Dôvodová správa

V stabilizovanej spoločnosti sú médiá neoddeliteľnou zložkou sociálneho systému

a zásadne ovplyvňujú fungovanie všetkých jeho rozhodujúcich súčastí. Aj preto je pre rozvoj spoločnosti neobyčajne dôležitým faktorom aj stabilita mediálneho systému a jeho rozhodujúcich inštitúcií.

Ak uvedené konštatovanie platí v spoločnosti, ktorá prešla kontinuálnym historickým vývinom a má ustálené vnútorné usporiadanie aj vzťahy, tak o to väčšmi je vplyv médií rozhodujúci pre spoločnosť v procese zásadnej transformácie spoločenských vzťahov a zmien jej rozhodujúcich súčastí aj inštitúcií.

Zmeny, ktorými prechádza Slovenská republika na ceste svojho rozvoja k stabilnému a demokratickému spoločenskému systému, sa preto nemôžu celistvo ani efektívne uskutočniť bez zásadnej zmeny slovenského mediálneho systému a jeho jednotlivých subjektov, a to predovšetkým v priestore televízneho trhu a elektronických médií. Práve tie majú rozhodujúci vplyv na formovanie alebo deformovanie celého mediálneho prostredia, a tým nepriamo aj na formovanie alebo deformovanie spoločnosti ako celku. Ak kultúra je okrem iného aj pamäť spoločnosti, tak médiá sú jej zmyslami, ktoré zabezpečujú aktívny spoločenský život.

Pri diskusiách o súčasnom stave mediálneho prostredia na Slovensku a o jeho príčinách aj dôsledkoch sa pravidelne zjavuje konštatovanie o absencii štátnej mediálnej politiky. Neraz sa z tohto pojmu robí takmer univerzálny recept na riešenie jednotlivých záujmov a cieľov všetkých účastníkov mediálneho diania – od politikov cez investorov, reklamných partnerov a dodávateľov programu až po vlastníkov médií. A zároveň údajná absencia štátnej mediálnej politiky je často považovaná za príčinu negatívnych javov v mediálnom prostredí, od nestability a deformácií mediálneho aj reklamného trhu, cez nedostatok zdrojov, krízu verejnoprávneho vysielania až po nevyhovujúce podmienky pre uskutočnenie zásadných systémových zmien.

Je pravda, že médiá sa často používajú okrem iného aj ako prostriedok politickej moci – na jednej strane slúžia na presadzovanie rozvojových zámerov a na informovanie o rozhodnutiach týkajúcich sa celej spoločnosti, jej jednotlivých skupín alebo inštitúcií, na druhej strane môžu slúžiť aj na jednostranné presadzovanie mocenských či ekonomických záujmov. Z prvotného šírenia informácií sa médiá postupne stali prostredím, v ktorom sa mnohé spoločenské aj politické udalosti a rozhodnutia nielen zaznamenávajú alebo okamžite reprodujú, ale aj uskutočňujú. Mediá spoluvytvárajú politikov aj politiku, robia ich viditeľnými. Aj preto je vzájomná závislosť mediálnych a politických systémov čoraz intenzívnejšia a má čoraz globálnejší dosah.

V medzinárodnom a najmä v európskom kontexte sa diskutuje o budúcnosti mediálnych a informačných systémov a o ich postavení v spoločnosti. Dnes už niet pochyb o tom, že skutočne demokratické usporiadanie spoločnosti nemôže existovať bez slobody vyjadrovania a bez slobodných médií. To však neznamená, že by v mediálnom prostredí nemali existovať nijaké limity ani regulačné mechanizmy, ktoré zabraňujú koncentrácii a monopolizácii mediálneho trhu. Európsky mediálny priestor vyžaduje pozornosť politikov a rozhodovacích zložiek. Táto pozornosť však musí nájsť také formy a prejavy, ktoré pri rešpektovaní nezávislého postavenia médií zabezpečia vzájomné spolupôsobenie mediálnych a politických systémov. Na to, aby toto spoločné pôsobenie bolo vo svojich jednotlivých prejavoch a formách stabilné a transparentné, je potrebné aj na medzinárodnej úrovni koordinovať zásady, princípy a prejavy mediálnej politiky jednotlivých krajín.

Je preto nepochybné dôležité, aby aj Slovenská republika nielen deklarovala vôľu, ale aj sformulovala a následne prakticky uskutočňovala princípy a pravidlá korektného a transparentného vzťahu medzi médiami a politickým prostredím. Nemožno pritom očakávať, že sa štátna mediálna politika stane účelom pre uskutočňovanie čiastkových politických či straníckych záujmov alebo pre ochranu dominantného postavenia niektorých mediálnych subjektov. Mediálna politika štátu sa musí stať prostriedkom na trvalé dosahovanie stability a transparentnosti mediálneho aj politického prostredia a ich vzájomných vzťahov.

Jeho východiskovým usporiadaním aj naďalej zostane duálny priestor v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, čiže vyvážené spolupôsobenie súkromných a verejnoprávnych médií. Znamená to, že okrem postupnej stabilizácie vzťahov a postavenia súkromných vysielateľov je nevyhnutné dlhodobo zabezpečiť efektívne pôsobenie verejnoprávnych mediálnych organizácií - tak, aby boli schopné účinne vytvárať protíváhu súkromným vysielateľom. Aspoň dovtedy, kým v dôsledku technologických zmien (digitálne vysielanie) nedôjde k oslabeniu pozície vysielateľov a k posilneniu práv výrobcov obsahu.

Mediálna politika štátu nie je súbor pravidiel, na základe ktorých štát alebo vláda uskutočňujú verejnú prezentáciu svojich rozhodnutí a zámerov. Mediálna politika je súbor verejne deklarovateľných a rešpektovaných pravidiel vzájomného vzťahu medzi štátom a médiami, ako aj deklarovateľných zásad, na základe ktorých štát vytvára podmienky na trvalý rozvoj mediálneho prostredia v záujme rozvoja demokracie a spoločnosti.

Navrhovaná Deklarácia Národnej rady Slovenskej republiky o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia je vhodnou formou pre sformulovanie všeobecných a verejne prijateľných zásad, za uskutočňovanie ktorých preberá štát zodpovednosť vo verejnom záujme.

Navrhovaná deklarácia je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a s prijatými aj s navrhovanými právnymi predpismi v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania aj v oblasti tlačových médií. Navrhovaná deklarácia zároveň vytvára východisko pre prijímanie ďalších právnych predpisov zameraných na mediálne prostredie.

Navrhovaná deklarácia definuje základné priority dlhodobého rozvoja mediálneho prostredia Slovenskej republiky a stanovuje zodpovednosť a úlohy štátu za jeho zabezpečenie a uskutočňovanie.

V rámci medzirezortného pripomienkovania vyjadrili stanovisko k návrhu deklarácie jednotlivé ministerstvá, členovia vlády a ďalšie ústredné orgány štátnej správy. Ani jeden z pripomienkujúcich subjektov nevzniesol zásadné pripomienky. Všetky opodstatnené pripomienky boli do návrhu deklarácie zapracované.

Predkladaný návrh deklarácie neupravuje vzťahy hospodárskeho a sociálneho partnerstva podľa § 3 zákona č. 106/1999 Z. z. o hospodárskom a sociálnom partnerstve. Návrh deklarácie si nevyžiada nároky na pracovné sily a ďalšie organizačné zabezpečenie.

N á v r h

Deklarácia
Národnej rady Slovenskej republiky
o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia

Národná rada Slovenskej republiky

vychádzajúc z ústavného práva občanov Slovenskej republiky na slobodný prístup k informáciám a na ich neskreslené a úplné šírenie,

odvolávajú sa na Listinu základných práv a slobôd,

uplatňujúc slobodu prejavu s vylúčením cenzúry a so zabezpečením podmienok na vytváranie a šírenie pluralitného a vyváženého obsahu mediálnych informácií, uspokojujúceho informačné a kultúrne potreby všetkých občanov a spoločenských skupín,

vedomujúc si dôležitosť mediálneho prostredia a jeho nenahraditeľnosť pre rozvoj demokratickej spoločnosti a jej hodnôt,

prihlasujúc sa k medzinárodným pravidlám vyplývajúcim z potreby zabezpečenia regulácie a rozvoja mediálneho prostredia,

uplatňujúc princípy zakotvené v medzinárodných dohovoroch a odporúčaní medzinárodných organizácií na ochranu, podporu a rozvoj mediálneho prostredia,

zdôrazňujúc potrebu nezávislosti médií a zreteľných, verejne kontrolovateľných pravidiel vo vzájomných vzťahoch štátu a mediálneho prostredia,

vytvárajúc podmienky na začleňovanie Slovenskej republiky do otvorenej informačnej spoločnosti,

vedomujúc si potrebu koordinácie zásad, princípov a prejavov mediálnej politiky na národnej úrovni aj v medzinárodných súvislostiach,

berúc do úvahy, že médiá sa čoraz väčšími stávajú súčasťou života občana aj spoločnosti a priamo ovplyvňujú činnosť spoločenských systémov

prijala túto deklaráciu o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia.

Čl. 1

Vymedzenie niektorých pojmov

/1/ Mediálne prostredie Slovenskej republiky (ďalej len "mediálne prostredie") je otvorený systém subjektov a ich vzájomných vzťahov, zabezpečujúci vytváranie, šírenie, príjem a výmenu informácií prostriedkami verejnej komunikácie. Mediálne prostredie je zároveň aj priestor, v ktorom sa odzrkadľuje aktuálny stav spoločnosti, jej predchádzajúci vývoj a naznačuje jej budúce smerovanie.

/2/ Média sú prostriedky verejnej komunikácie určené na šírenie, sprostredkovanie a výmenu informácií, na vytváranie ich obsahu. Média sú aj spolutvorcami a šíriteľmi národnej kultúry.

/3/ Vlastník alebo správca média je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je v súlade s príslušnými právnymi predpismi oprávnená vyhľadávať, sústreďovať, uchovávať alebo šíriť informácie prostredníctvom média a zodpovedá za ich obsah.

/4/ Mediálna politika Slovenskej republiky (ďalej len "štátna mediálna politika") je súbor zámerov, rozhodnutí, právnych noriem a predpisov, ktorého cieľom je zabezpečiť trvalo udržateľný rozvoj mediálneho prostredia, uspokojenie práva na slobodné a neskrtené šírenie informácií a základných potrieb jednotlivca, spoločenských skupín, národa, národnostných menšín a etnických skupín aj spoločnosti ako celku, zabezpečiť ochranu duševného vlastníctva a práv, predpokladať a zabezpečovať rozvoj médií v nadväznosti na vývoj komunikačných a informačných technológií a uplatňovať princípy regulácie a samoregulácie obsahu vytváraného a šíreného médiami. Štátna mediálna politika je otvorený a kontinuálny proces starostlivosti štátu o vyváženosť a rozvoj mediálneho prostredia.

/5/ Štátna mediálna politika je aj súbor pravidiel vzájomného vzťahu a verejne kontrolovateľného spolupôsobenia štátu a médií v mediálnom prostredí.

Čl. 2

Princípy ochrany a rozvoja mediálneho prostredia

/1/ Mediálne prostredie je v oblasti tlačových médií založené na princípoch voľnej súťaže s rovnovážnym postavením a pôsobením tlačových agentúr, vydavateľov periodickej tlače a jej distribútorov.

/2/ Mediálne prostredie je v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania založené na princípe duálneho systému, ktorého základom je vyvážené pôsobenie verejnoprávnych a súkromných médií.

/3/ Jednotlivé subjekty a súčasti mediálneho prostredia sú rovnocenné a ako celok tvoria neoddeliteľnú súčasť mediálneho prostredia Európy a jej kultúry.

/4/ Ochrana, podpora a zabezpečenie rozvoja mediálneho prostredia je verejným záujmom a uskutočňuje sa na základe rešpektovania individuálnych práv a slobôd občanov.

/5/ V záujme zabezpečenia rôznorodého obsahu informácií v celom rozsahu názorov a slobodného prístupu k nim nesmie v mediálnom prostredí dochádzať k zvýhodňovaniu ani k neprimeranému nadradeniu jedného média nad ostatnými, ani k neprimeranej koncentrácii vlastníctva alebo k súbežnému vlastníctvu jednotlivých médií. Regulácia koncentrácie vlastníctva sa uplatňuje prostredníctvom právnych noriem a vykonáva sa pod verejným dohľadom. Regulácia koncentrácie vlastníctva musí byť v súlade so slobodou podnikania a s pravidlami a príslušnými smernicami Európskej únie v oblasti voľného pohybu kapitálu.

/6/ Na zabezpečenie vyváženého obsahu informácií a slobodného prístupu jednotlivcov aj všetkých spoločenských skupín k nemu sa v mediálnom prostredí uplatňuje princíp rovnosti príležitostí pri šírení informácií a prístupe k nim, ako aj mechanizmy regulácie korektnosti a pravdivosti obsahu informácií (ďalej len „regulácia obsahu“). Tieto mechanizmy musia byť prehľadné a pri ich uplatňovaní musí byť umožnený stály verejný dohľad. Regulácia obsahu sa uplatňuje najmä v záujme ochrany individuálnych alebo kolektívnych práv. Regulácia obsahu sa uplatňuje prostredníctvom právnych noriem a vykonáva prostredníctvom regulačných mechanizmov výlučne v súlade so zachovaním slobody prejavu a šírenia informácií. Regulácia obsahu musí byť v súlade so slobodou názoru, so zákazom cenzúry a s príslušnými smernicami

Európskej únie v oblasti audiovizuálnej politiky a médií.

/7/ Princípy a prostriedky regulácie, ochrany a podpory rozvoja mediálneho prostredia by nemali narušiť iné občianske práva bez zodpovedajúcej kompenzácie podľa príslušných zákonov.

Čl. 3

Úlohy štátu pri zabezpečovaní ochrany a rozvoja mediálneho prostredia

/1/ Slovenská republika (ďalej len „štát“) prijíma právne normy zabezpečujúce existenciu a ochranu mediálneho prostredia. Štát spoluvytvára podmienky na rozvoj mediálneho prostredia a jednotlivých médií prostredníctvom príslušných orgánov štátnej správy a v spolupráci s ďalšími právnickými osobami, verejnoprávnymi inštitúciami, profesijnými organizáciami, fyzickými osobami a vlastníkmi alebo správcami médií.

/2/ Štát podporuje aktivity občanov, občianskych združení, nadácií a mimovládnych organizácií pri zabezpečovaní ochrany, regulácie a rozvoja mediálneho prostredia.

/3/ Štát vytvára podmienky na podporu investičných aktivít právnických alebo fyzických osôb v oblasti rozvoja informačných a komunikačných technológií v koordinácii s členskými štátmi Európskej únie.

/4/ Štát vytvára podmienky na podporu a vykonávanie aktivít právnických alebo fyzických osôb v oblasti sústreďovania informácií o mediálnom prostredí, nepretržitého odborného výskumu a vyhodnocovania stavu mediálneho prostredia, ako aj v oblasti výskumu, vývoja a uplatňovania nových informačných a komunikačných technológií v mediálnom prostredí. Štát určuje a zverejňuje zásady zhromažďovania informácií a priebežného vyhodnocovania stavu mediálneho prostredia.

/5/ Štát zabezpečuje, zverejňuje a pravidelne vyhodnocuje priebežnú štatistiku pôsobenia jednotlivých médií.

/6/ Štát vytvára právne normy, tvorí a uplatňuje regulačné mechanizmy v mediálnom prostredí najmä na zabezpečenie ochrany duševného a fyzického vývoja jednotlivca, ochrany práv národností, etnických skupín a spoločenských menšín, ochrany duševného vlastníctva, ochrany spotrebiteľa alebo ochrany príjemcov informácií zverejňovaných a šírených prostredníctvom médií.

/7/ Štát uplatňuje nástroje priamej aj nepriamej podpory podnikania a investícií v oblasti médií, ich technického a technologického rozvoja a vytvárania obsahu.

/8/ Štát vytvára právne podmienky na pôsobenie samoregulačných mechanizmov v mediálnom prostredí a spolupracuje s jednotlivými subjektami, ktoré zabezpečujú stabilnú a účinnú samoreguláciu obsahu informácií v mediálnom prostredí.

/9/ Štát vytvára právne podmienky na ekonomickú stabilitu verejnoprávných médií a môže poskytovať prostriedky štátneho rozpočtu na účelné financovanie projektov, programov alebo služieb jednotlivých médií poskytovaných vo verejnom záujme alebo v záujme štátu.

/10/ Štát vytvára podmienky a uskutočňuje podporu vytvárania obsahu informácií šírených médiami s dôrazom na tvorbu a šírenie pôvodných kultúrnych hodnôt, na duševný rozvoj spoločnosti aj jednotlivcov, na sprístupňovanie národného kultúrneho a prírodného dedičstva prostredníctvom médií a na spoluprácu pri vytváraní a šírení európskych audiovizuálnych diel.

/11/ Štát vytvára podmienky na rozvoj digitálnych komunikačných technológií, formuluje stratégiu ich rozvoja a zabezpečuje podmienky na jej realizáciu v súlade s tendenciami európskeho mediálneho prostredia.

Čl. 4

Úlohy štátnych orgánov a inštitúcií pri zabezpečovaní ochrany a rozvoja mediálneho prostredia

/1/ Vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) v termíne do jedného roka od prijatia tejto deklarácie predloží Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) správu o aktuálnom stave mediálneho prostredia a o jeho legislatívnom zabezpečení a následne vypracuje stratégiu dlhodobého rozvoja mediálneho prostredia s návrhom legislatívnych, ekonomických a realizačných opatrení.

/2/ Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo kultúry“) vykoná

analýzu právnych predpisov priamo alebo sprostredkované upravujúcich podmienky pôsobenia a rozvoja mediálneho prostredia.

/3/ Vláda schvaľuje stratégiu a program rozvoja mediálneho prostredia a v nadväznosti na ňu pravidelne určuje spresnené priority ochrany a rozvoja mediálneho prostredia na konkrétne obdobie.

/4/ Vláda pravidelne, najmenej dvakrát počas volebného obdobia, predloží národnej rade komplexnú správu o plnení programu rozvoja mediálneho prostredia a vo svojej pôsobnosti určí účinný systém na odstránenie nevyváženosti mediálneho prostredia.

/5/ Vláda vytvorí podmienky na úzku spoluprácu svojich orgánov najmä v rezorte kultúry, dopravy, pôšt a telekomunikácií, financií, hospodárstva, školstva, práce, sociálnych vecí a rodiny pri podpore, ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia. Koordinátorom spolupráce a garantom úloh vlády v oblasti mediálneho prostredia je ministerstvo kultúry.

/6/ Ministerstvo kultúry pri realizácii štátnej mediálnej politiky a pri realizácii úloh súvisiacich s ochranou a podporou rozvoja mediálneho prostredia priamo spolupracuje s Radou pre vysielanie a retransmisiu, Telekomunikačným úradom Slovenskej republiky, Slovenskou televíziou, Slovenským rozhlasom, Tlačovou agentúrou Slovenskej republiky, s organizáciami kolektívnej správy práv autorov a výkonných umelcov a s organizáciami združujúcimi novinárov, vydateľov periodickej tlače, vysielateľov alebo ďalších vlastníkov médií.

/7/ Činnosť jednotlivých štátnych orgánov a organizácií, verejnoprávnych médií a ďalších subjektov pôsobiacich v mediálnom prostredí by mala byť v súlade s touto deklaráciou a smerovať k dosiahnutiu vyváženosti mediálneho prostredia.

Čl. 5

Priority ochrany a rozvoja mediálneho prostredia

/1/ Prioritami ochrany a rozvoja mediálneho prostredia vo vzťahu k vytváraniu a šíreniu obsahu sú rôznorodosť a vyváženosť informácií poskytovaných médiami, pozitívne formovanie verejnej mienky, podpora tvorby a výroby slovenských audiovizuálnych diel a podpora šírenia európskych audiovizuálnych diel.

/2/ Prioritami ochrany a rozvoja mediálneho prostredia v technickej oblasti sú podpora uplatňovania nových komunikačných technológií pri sústreďovaní a šírení informácií, príprava a zavedenie digitálneho terestriálneho vysielania, rozvoj komunikačných sietí a nových polygrafických technológií.

/3/ Prioritami ochrany a rozvoja mediálneho prostredia v ekonomickej a investičnej oblasti sú vytvorenie systému stabilného financovania verejnoprávnych médií, rovnosť príležitostí pri distribúcii elektronických aj tlačných médií, zosúladenie daňových predpisov s odôvodnenými potrebami a investíciami mediálneho prostredia a uplatňovanie vyváženého prístupu k udeľovaniu licencií na rozhlasové vysielanie a na televízne vysielanie s prihliadnutím na reklamný trh a na potenciálne finančné zdroje vlastníkov alebo správcov jednotlivých médií.

/4/ Prioritami ochrany a rozvoja mediálneho prostredia v sociálnej a profesijnej oblasti sú nezávislé postavenie novinárov a programových pracovníkov alebo spolupracovníkov médií pri vytváraní obsahu mediálnych informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k vlastníkom alebo správcom médií s dôrazom na zabezpečenie slobody názoru pri vytváraní a šírení informácií, podpora profesionálnej prípravy a odborného vzdelávania novinárov a programových pracovníkov alebo spolupracovníkov médií a uplatňovanie školskej aj mimoškolskej mediálnej výchovy.

Čl. 6

Záverčné ustanovenia

/1/ Národná rada vyzýva mimovládne profesijné združenia a odborné organizácie, kultúrne inštitúcie, odborové organizácie, organizácie kolektívnej správy práv autorov, výkonných umelcov a výrobcov zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov, verejnoprávne médiá a vlastníkov súkromných médií, aby venovali zvýšenú pozornosť ochrane, podpore a rozvoju mediálneho prostredia v súlade s touto deklaráciou.

/2/ Národná rada prijíma túto deklaráciu v záujme demokratického vývoja celej spoločnosti

ako základný rámec prehľadných vzťahov a dlhodobého rozvoja mediálneho prostredia a jeho verejnej kontroly.

predseda
Národnej rady Slovenskej republiky

Vyhodnotenie pripomienkového konania k návrhu

Pripomienkujúci	Ustanovenie	Text pripomienky	Vyhodnotenie
Podpredseda vlády SR pre európsku integráciu		bez pripomienok	
Ministerstvo vnútra SR	Všeobecne	Deklaráciu by mal podpisovať len predseda NR SR. Odporúča sa zmeniť členenie deklarácie vzhľadom na to, že nejde o právny predpis.	Akceptuje sa. Akceptuje sa čiastočne, členenie zodpovedá obsahu aj významu deklarácie ako dokumentu, ktorý sa navrhuje zverejniť v Zbierke zákonov SR.
Ministerstvo hospodárstva SR	Čl. 2, bod 6 Č. 3, bod 6 všeobecne	Presnejšie definovať, na akých princípoch sa bude regulácia obsahu zabezpečovať (napr. ohľad na duševný a fyzický vývoj jednotlivcov, ochrana osobnosti a pod.). Rozšíriť regulačné mechanizmy o ochranu duševného vlastníctva, osobnosti a práv národnostných a etnických skupín, príp. ďalšie dôvody. Jednotlivé články uvádzať nadpisom vyjadrujúcim ich obsah.	Akceptuje sa s poukázaním na upravený bod 6 čl. 3. Akceptuje sa. Akceptuje sa.
Ministerstvo životného prostredia SR	Čl. 3, bod 10	Za slová „sprístupňovanie kultúrneho“ doplniť slová „a prírodného“.	Akceptuje sa.
Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR	Čl. 1 Čl. 2, bod 1	Zmeniť ostatnú vetu takto: Mediálne prostredie je zároveň aj priestorom, v ktorom sa odzrkadľuje aktuálny stav spoločnosti, jej predchádzajúci vývoj a naznačuje jej budúce smerovanie. Nahradiť slovo „šíriteľom“ slovom „distribútorov“.	Akceptuje sa. Akceptuje sa.

	Čl. 2, bod 8	Preformulovať z dôvodu nezrozumiteľnosti.	Akceptuje sa vypustením predmetného článku.
	Čl. 3, bod 1	Medzi slová v zátvorkách vložiť slovo „len“.	Akceptuje sa.
	Čl. 3, bod 6	Zmeniť úvod vety takto: „Štát vytvára právne normy, tvorí a uplatňuje...“	Akceptuje sa.
	Čl. 4, bod 2	Slová v zátvorkách „národná rada“ dať do úvodzoviek.	Akceptuje sa.
Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR		bez pripomienok	
Ministerstvo spravodlivosti SR		bez pripomienok	
Ministerstvo zahraničných vecí SR		bez pripomienok	
Ministerstvo obrany SR		bez pripomienok	
Ministerstvo výstavby a verejných prác SR		bez pripomienok	
Generálna prokuratúra SR		bez pripomienok	
Najvyšší súd SR		bez pripomienok	
Najvyšší kontrolný úrad SR		bez pripomienok	
Štatistický úrad SR		bez pripomienok	
Národný inšpektorát práce		bez pripomienok	
Úrad jadrového dozoru SR		bez pripomienok	
Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR	Čl. 1, bod 4	Slovo „uplatniť“ nahradiť slovom „uplatňovať“ a slová „nie je uzavretý dokument, ale otvorený“ nahradiť slovami „je otvorený dokument“.	Akceptuje sa.
	Čl. 2, bod 6	Predložku „Pre“ nahradiť predložkou „Na“.	Akceptuje sa.
	Čl. 3, bod 11	Slová „pre jej realizáciu“ nahradiť slovami „na jej realizáciu“.	Akceptuje sa.
	Čl. 4, bod 3	Slovo „stanovuje“ nahradiť slovom „určuje“.	Akceptuje sa.
	Čl. 4, bod 4	Slovo „stanoví“ nahradiť slovom „určí“.	Akceptuje sa.
	Čl. 4, bod 5	Slová „pre úzku“ nahradiť slovami „na úzku“.	Akceptuje sa.

Úrad geodézie, kartografie a katastra SR		bez pripomienok	
Správa štátnych hmotných rezerv	Všeobecne	V úvode chýba stručná analýza súčasného stavu v oblasti ochrany médií a fungovania mediálneho trhu, ktorá by popísala nedostatky terajšej legislatívy a trhových mechanizmov.	Akceptuje sa čiastočne. Analýza bude predložená v súlade s čl. 4, bod 2.
	Všeobecne	Návrh zmeniť názov dokumentu na „Deklarácia NR SR o štátnej mediálnej politike s dôrazom na ochranu a zabezpečenie rozvoja mediálneho prostredia.“	Neakceptuje sa vzhľadom na definíciu pojmu „štátna mediálna politika“ uvedenú v čl. 2, bod 4.
	Čl. 1	Pred čl. 1 zaradiť definíciu základných pojmov, ktoré sa používajú v texte.	Akceptuje sa čiastočne názvom čl.1.
	Čl. 3	Prepracovať s dôrazom na taxatívne vymenovanie regulačných mechanizmov s odkazom na platné normy a predpisy a tiež s uvedením navrhovaných zmien.	Akceptuje sa čiastočne. Vymedzenie konkrétnych mechanizmov je vecou jednotlivých právnych predpisov.
	Čl. 4, bod 1	Slová „vláda SR vykoná analýzu“ nahradiť slovami „Ministerstvo kultúry SR vykoná analýzu“.	Akceptuje sa.
	Čl. 5	Vynechať definovanie priorít a zaradiť podobné vyjadrenia na úvod materiálu pred základné pojmy.	Neakceptuje sa. Základné priority je potrebné definovať ako samostatný článok pre možnosť ich následnej konkretizácie v zmysle čl. 4, bod 3.
Inštitút pre aproximáciu práva SR	všeobecné	Odporúča, aby sa v dôvodovej správe k návrhu deklarácie bližšie špecifikovali medzinárodné dohovory, zmluvy a odporúčania, na ktorých princípy možno nájsť odkaz v preambule.	Akceptuje sa.

Návrh komuniké

Vláda Slovenskej republiky na svojom zasadnutí dňa 11. 4. 2001 prerokovala a schválila návrh Deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia.

Deklarácia stanovuje základný rámec mediálnej politiky Slovenskej republiky a dlhodobého rozvoja mediálneho prostredia s cieľom zabezpečiť slobodu názoru a prístupu k informáciám, vyváženosť a rôznorodosť obsahu médií a vytvárať podmienky na rozvoj mediálneho prostredia pri uplatňovaní nových technológií v súlade so smerovaním právneho a technického zázemia mediálneho prostredia v medzinárodných súvislostiach.

Deklarácia je aj vyjadrením dôležitosti mediálneho prostredia pre rozvoj spoločnosti a záväzným východiskom pre ďalšie právne, ekonomické a podporné opatrenia štátu zamerané na rozvoj mediálneho prostredia.

Návrh uznesenia

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Návrh

UZNESENIE

VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
**k návrhu deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky
o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia**

Číslo uznesenia: 311/2001

Zo dňa: 11. 4. 2001

Číslo materiálu: UV-2487/2001

Predkladateľ: minister kultúry

Podnet: úloha C.1 uznesenia vlády SR č. 0056/2001 z 24. 1. 2001

k Plánu práce vlády SR na rok 2001

Stupeň utajenia: 0

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Vláda

A. schvaľuje

A.1. návrh deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia

B. poveruje

B.1. **predsedu vlády** predložiť návrh deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky o ochrane a zabezpečení rozvoja mediálneho prostredia na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky

B.2. **ministra kultúry** odôvodniť návrh deklarácie v Národnej rade Slovenskej republiky

Vykonajú: predseda vlády
minister kultúry

Zdroj: *Rokovania Vlády SR od 10. 1. 2001 do 15. 10. 2002 – Rokovanie 151. (11. 4. 2001)*.
Update 2010. [cit. 6. 11. 2009]. Dostupné na internete: <<http://www.rokovania.sk/appl/material.nsf/0/CBB76965A1295AFDC1256A2400350F78?OpenDocument>>